

اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر تابآوری، امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه: یک پیگیری دوماهه

فائزه پور امیرارسلانی^۱، آنیا نهانی^۲، پرستو خوشخبری^۳، فرناز پور امیرارسلانی^۴

۱. کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوئین‌زهرا، بوئین‌زهرا، ایران (نویسنده مسئول).
۲. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملارد، ملارد، ایران.
۳. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملارد، ملارد، ایران.
۴. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملارد، ملارد، ایران.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره ششم، شماره پنجم و پنجم، سال ۱۴۰۰، صفحات ۲۸۱-۲۶۴.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۹/۱۰ تاریخ وصول: ۱۳۹۹/۰۹/۱۳

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی روان‌درمانی مثبت نگر بر تابآوری، امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه: یک پیگیری دوماهه بود. در این پژوهش جامعه آماری کلیه زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه مراجعه‌کننده انجمن اسکلروز چندگانه شهر تهران در سال ۱۳۹۸ بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده تعداد ۳۰ نفر انتخاب و در یک گروه آزمایش (۱۵ نفر) و یک گروه کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش تحت روان‌درمانی مثبت نگر (۱۴ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای) قرار گرفت؛ اما گروه کنترل هیچ‌گونه مداخله‌ای دریافت نکردند و در لیست انتظار باقی ماندند. از مقیاس تابآوری (RISC) کانر و دیویدسون (۲۰۰۳)، مقیاس امید به زندگی (ADHS) اشنایدر و همکاران (۱۹۹۱) و مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS) لوییاند و لوییاند (۱۹۹۶) به منظور گردآوری اطلاعات استفاده شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه‌ها از طریق نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۴ در دو بخش توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر) انجام پذیرفت. نتایج بیانگر این بود که روان‌درمانی مثبت نگر، تابآوری، امید به زندگی و هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه به طور معناداری بهبود بخشیده است و نتایج در دوره پیگیری نیز از ثبات لازم برخوردار بوده است ($P < 0.05$). بر اساس نتایج پژوهش حاضر، می‌توان گفت که روان‌درمانی مثبت نگر می‌تواند به عنوان یک گزینه مداخله‌ای در افزایش تابآوری، افزایش امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه: مثبت نگر، تابآوری، امید به زندگی، هیجانات منفی، اسکلروز چندگانه.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره ششم، شماره پنجم و پنجم، سال ۱۴۰۰

مقدمه

اسکلروزیس چندگانه^۱(اماس) یکی از بیماری‌های شایع بوده (فامبیاتوس^۲ و همکاران، ۲۰۲۰) که به علت تحلیل غلاف میلین سلول‌های عصبی موجود در دستگاه عصبی مرکزی رخ می‌دهد (هائوسر^۳ و همکاران، ۲۰۲۰). اسکلروزیس چندگانه یک بیماری التهابی است (بسته^۴ و همکاران، ۲۰۲۰) که عوارض جسمانی (کارلینو^۵ و همکاران، ۲۰۲۰) و روانشنختی (والیس، بول، کوهلر و ونهائوگن^۶، ۲۰۲۰) متعددی را به همراه دارد که مزمن بودن ماهیت آن (ناپولی^۷ و همکاران، ۲۰۲۰)، نداشتن پیش‌آگهی و درمان قطعی (کوهن^۸ و همکاران، ۲۰۲۰) و درگیر ساختن فرد در سنین جوانی باعث ایجاد مشکلات روان‌شنختی متعددی در بیماران مبتلا به اسکلروزیس چندگانه می‌گردد که یکی از این مشکلات در این افراد ضعف در تاب آوری^۹ است (گرومیسچ^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۸). تاب آوری به عنوان یک ویژگی شخصیتی به عنوان توانایی سازش یافته‌گی موفقیت‌آمیز با شرایط تنیدگی زا و تهدیدزا توصیف شده است. به عبارتی دیگر، بر اساس نظریه کانتر و دیویدسون، تاب آوری به عنوان قدرت و توانایی فرد برای رویارویی و مواجهه با مشقت‌ها^{۱۱} و سختی‌ها تعریف شده است (کاچون-زاگالاز^{۱۲} و همکاران، ۲۰۲۰).

بر اساس پیشینه پژوهش بیماران مبتلا به اسکلروزیس چندگانه به دلیل علائم بیماری و شدت آن تاب آوری خود را در برابر علائم این بیماری از دست می‌دهند (نتو، گرومیسچ، سلوان، تری و فولی^{۱۳}، ۲۰۲۰). این ضعف در تاب آوری می‌تواند امید به زندگی این بیماران را پایین آورد؛ به طوری که بر اساس نتایج یک پژوهش ضعف در تاب آوری می‌تواند امید به زندگی این افراد را کاهش دهد (دوگال، ساکس-زیمرمن و لیبرتا^{۱۴}). امید به زندگی به عنوان یک میل شدید توصیف شده است که به طور فعال توسط فرد پیگیری می‌شود، به طوری که بر اساس نظریه امید به زندگی اشنايدر^{۱۵}، امید به عنوان یک الگوی فکری عمده‌شناختی و هدفمند تعریف شده است که در آن افراد برای رسیدن به اهداف خود مسیرهای مختلفی را طی می‌کنند و برای پیروی از این مسیرها با انگیزه باقی می‌مانند و در صورت لزوم فعالانه به دنبال مسیرهای جایگزین برای این اهداف می‌گرددن (اشنايدر، ۲۰۰۲؛ به نقل از پلگینگ، بورگر و وان اکسل^{۱۶}).

- ^۱. multiple sclerosis
- ^۲. Fambiatos
- ^۳. Hauser
- ^۴. Bsteh
- ^۵. Carlino
- ^۶. Wallis, Bol, Köhler & van Heugten
- ^۷. Napoli
- ^۸. Cohen
- ^۹. resiliency
- ^{۱۰}. Gromisch
- ^{۱۱}. adversity
- ^{۱۲}. Cachón Zagalaz
- ^{۱۳}. Neto, Gromisch, Sloan, Tyry & Foley
- ^{۱۴}. Duggal, Sacks-Zimmerman & Liberta
- ^{۱۵}. Snyder
- ^{۱۶}. Pleeging, Burger & Van Exel

بر اساس نتایج یک پژوهش افراد مبتلا به اسکلروزیس چندگانه به واسطه بیماری شان از میزان هیجانات (افسردگی^۱، اضطراب^۲ و استرس^۳) بیشتری نسبت به دیگران برخوردار هستند (قیلن^۴ و همکاران، ۲۰۱۹). بر اساس راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی-ویراست پنجم (DSM-5) افسردگی اساسی به عنوان خلق افسرده، فقدان علاقه یا الذت، اختلال در عملکرد اجتماعی، شغلی یا دیگر عملکردها، ناشی نبودن آن از تأثیرات فیزیولوژیکی مواد یا بیماری جسمی و توجیه نشدن آن با اختلالات روان پریشی دیگر بهتر تعریف و توصیف شده است (انجمان روانپزشکی آمریکا، ۲۰۱۳). بر اساس پیشینه پژوهش بیماران مبتلا به اسکلروزیس چندگانه به خاطر پیگیری درمان و وجود درمان شان از میزان افسردگی قابل توجهی نسبت به افراد سالم برخوردار هستند (اندرس^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). افرون بر این افسردگی در این بیماران می‌تواند همراه با اضطراب در آنان باشد (لثاویت^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). اضطراب، احساس ناخوشایند بدون علت مشخص است که اغلب با نشانه‌هایی از سیستم عصبی خودکار همراه بوده و علامت هشداردهنده‌ای است و نشانه‌هایی مشابه ترس در انسان ایجاد می‌کند با این تفاوت که ترس، واکنش انسان به تهدید شناخته شده مشخص و خارجی است. به عبارتی دیگر اضطراب یکی از هیجانات اساسی انسان است که در واکنش به بخشی از هیجانات و حالات فیزیولوژیکی انسان به وجود می‌آید و مسئول آگاه کردن ارگانسیم برای وجود یک خطر قریب الوقوع است (دورادو^۷ و همکاران، ۲۰۲۰). همچنین بیماران مبتلا به اسکلروزیس چندگانه استرس فراوانی را نیز به خاطر بیماری شان تجربه می‌کنند (تیلور، دروستین و پریور،^۸ ۲۰۲۰). استرس شرایطی است که در نتیجه تعامل میان فرد و محیط به وجود می‌آید و موجب ایجاد ناهمانگی میان ملزومات یک موقعیت و منابع زیستی، روانی و اجتماعی فرد می‌شود. استرس ادراک شده به عنوان پاسخ عمومی و غیراختصاصی بدن در جهت حفظ تعادل به هر عاملی که موجب تهدید توانایی‌های جبرانی بدن گردد. استرس ادراک شده یک پاسخ فیزیولوژیک به فشارزاهای زیستی مانند ترومما و فشارزاهای روانی مانند نگرانی، ترس و تنش‌های اجتماعی تعریف شده است (هرینله،^۹ ۲۰۰۰؛ به نقل از قاصدی قزوینی و کیانی، ۱۳۹۷). به خاطر وجود این مشکلات ارائه مداخلات روان‌درمانی برای این افراد اهمیت دارد. یکی از این مداخلات روان‌درمانی مثبت نگر^{۱۰} است که در پیشینه پژوهش نشان داده شده است که روان‌درمانی مثبت نگر به صورت معناداری نشانه‌های اختلالات روانی را در این بیماران را کاهش می‌دهد (جاویدان و اصلانی، ۱۳۹۷).

روان‌درمانی مثبت نگر بر این فرض استوار است که اختلالات خلقی (افسردگی) و اضطرابی می‌توانند به طور مؤثر نه فقط با کاهش علائم منفی، بلکه به طور مستقیم با ایجاد هیجان مثبت، تقویت توانمندی‌های فرد و ایجاد معنی درمان شوند. این منابع مثبت احتمالاً

¹. depression

². anxiety

³. stress

⁴. Ghielen

⁵. Endres

⁶. Leavitt

⁷. Dourado

⁸. Taylor, Dorstyn & Prior

⁹. Hirnleh

¹⁰. positive psychotherapy

با علائم منفی مقابله کرده و سدی در برابر تشديد و بازگشت اختلال یا مشکل می شود (سلیگمن^۱، ۲۰۰۲؛ به نقل از کیامرشی، نریمانی، صبحی قرامکی و میکائیلی، ۱۳۹۷). با توجه به آنچه گفته شد و بر اساس ادبیات موجود تاکنون پژوهشی که از مهارت مثبت اندیشه برای کاهش علائم روانشناختی و بهبود هیجانات منفی بیماران اسکلروز چندگانه استفاده کرده باشد انجام نشده است، لذا پژوهش حاضر بهمنظور بررسی تأثیر این روش بر تاب آوری، امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه پرداخته است. از طرفی با توجه آمارهای به دست آمده، زنان بیشتر از مردان به بیماری اسکلروز چندگانه مبتلا می شوند، لذا در این پژوهش به طور ویژه بر روی زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه انجام گرفته است. لذا در این پژوهش به دنبال بررسی این سوال است که آیا آموزش روان درمانی مثبت نگر می تواند باعث افزایش تاب آوری، افزایش امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه گردد؟

مواد و روش‌ها

این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی و با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه همراه با پیگیری دوماهه بود. جامعه آماری شامل زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه در انجمن اسکلروز چندگانه شهر تهران در سال ۱۳۹۸ بودند. ۳۰ بیمار با دامنه سنی ۲۰ تا ۵۰ سال بر اساس معیارهای ورودی پژوهش و به طور در دسترس، برای شرکت در این پژوهش انتخاب شدند و به صورت تصادفی ساده به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. گروه آزمایش به مدت ۱۴ جلسه و هر جلسه ۹۰ دقیقه، مثبت نگری را آموزش دیدند. گذشتن حداقل یک سال از بیماری فرد نمونه، داشتن حداقل دیپلم، نداشتن سوء مصرف مواد و اختلالات شدید روانی بر اساس گزارش خود زوجین و عدم شرکت همزمان در دوره‌های مداخلات روانشناختی دیگر از ملاک‌های ورود بودند. غیبت بیش از دو جلسه و عدم رعایت مقررات گروه از ملاک‌های خروج از پژوهش بود. این پژوهش برخی اصول اخلاقی از جمله توضیح اهداف پژوهش برای زوجین، کسب رضایت آگاهانه از آن‌ها، اختیاری بودن پژوهش، حق خروج از مطالعه، بدون ضرر بودن مداخله درمانی، پاسخ به سوالات و در اختیار قرار دادن نتایج در صورت تمایل به افراد نمونه و ارائه جلسات مداخله به صورت فشرده به افراد گروه کنترل بعد از اجرای مرحله پیگیری را رعایت نمود. در این پژوهش از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استباطی (تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر) و نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ استفاده شد.

ابزار پژوهش

مقیاس تاب آوری (RISC) کانر و دیویدسون^۲(۲۰۰۳): این مقیاس ۲۵ سوال دارد و ۵ خرده مقیاس تصور از شایستگی فردی^۳ با سوالات ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۶، ۱۷، ۲۳، ۲۴ و ۲۵؛ تحمل عاطفه منفی^۴ با سوالات ۶، ۷، ۱۴، ۱۵، ۱۹، ۲۰ و ۲۱؛ پذیرش مثبت تغییر با

¹. Seligman

². Connor-Davidson Resilience Scale (CD-RISC)

³. personal competence

⁴. tolerance of negative affects

⁵. positive acceptanceof change

سوالات ۱، ۲، ۴، ۵ و ۸؛ کنترل^۱ با سوالات ۱۳، ۲۱ و ۲۲؛ تأثیرات معنوی^۲ با سوالات ۳ و ۸ را اندازه‌گیری می‌کند (خدابخشی کولایی، متین، فلسفی‌نژاد و ثناگو، ۱۳۹۸). نمره‌گذاری مقیاس به صورت پنج درجه‌ای لیکرت می‌باشد به این صورت که برای کاملاً مخالف نمره ۰، مخالف نمره ۱، نظری ندارم نمره ۲، موافق نمره ۳، کاملاً موافق نمره ۴ در نظر گرفته شده است (مرادی و قدرتی میرکوهی، ۱۳۹۹). حداقل نمره صفر و حداکثر نمره ۱۰۰ می‌باشد. نقطه برش این مقیاس نمره ۵۰ می‌باشد. به طوری که نمره بالاتر از ۵۰ نشانگر افراد دارای تاب‌آوری خواهد بود (روحانی و اشراقی، ۱۳۹۸). در داخل ایران بر روی کارکنان دانشگاه‌های شهید بهشتی، علامه طباطبایی و دانشگاه یزد مقدار آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۹ به دست آمده است (پورحسین، خرسندی یامچی و فیروز کوهی برنج آبادی، ۱۳۹۷). ضریب همبستگی بین مقیاس با سیاهه تجدید نظر شده پنج عامل شخصیت^۳ (NEO-PI-R) کاستا و مک کری^۴ (۲۰۰۸) ضرایب در دامنه بین ۰/۱۸ تا ۰/۲۸ و معنی دار در سطح ۰/۰۱ به دست آمده است که نشان‌دهنده روابط همگرایی مقیاس است (جنادله، بساک نژاد، یونسی و سعادتمند، ۱۳۹۷). در یک پژوهش برای بررسی اعتبار پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضریب ۰/۷۱ به دست آمده است (حسینی نیا و حاتمی، ۱۳۹۸). همچنین در یک پژوهش آلفای کرونباخ ۰/۸۲ گزارش شده است (صابری فرد و حاجی اربابی، ۱۳۹۸). در خارج کشور سازنده پرسشنامه آلفای کرونباخ ۰/۸۷ (کانر و دیویدسون، ۲۰۰۳) و در دیگر پژوهش‌ها آلفای کرونباخ ۰/۹۰ (Salminen، Perttula & Puro، ۲۰۲۰)، آلفای کرونباخ ۰/۹۳ (Sánchez-Zaballos و Mosteiro-Díaz، ۲۰۲۰) و در یک مطالعه دیگر ضریب ۰/۹۴ به دست آمده است (Lee، Yu & Kim، ۲۰۲۰). در پژوهش حاضر ضریب پایایی آلفای کرونباخ ۰/۸۱ به دست آمد.

مقیاس امید به زندگی^۵ (ADHS) اشنایدر و همکاران (۱۹۹۱): این مقیاس ۱۲ سوالی برای بزرگسالان بیش از ۱۵ سال ساخته شده است و شامل دو خرده مقیاس تفکر عاملی^۶ با سوالات ۲، ۹، ۱۰ و ۱۲؛ تفکر راهبردی^۷ با سوالات ۱، ۴، ۶ و ۸ را اندازه‌گیری می‌کند (چانگ^۸ و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین سوالات ۳، ۵، ۷، ۱۱ به عنوان سوالات انحرافی در نظر گرفته شده‌اند. به هر یک از سوالات در مقیاس ۷ گزینه‌ای لیکرت صورت می‌گیرد به این صورت که به کاملاً مخالف ۱ نمره، بسیار مخالف ۲ نمره، مخالف ۳ نمره، کمی مخالف ۴ نمره، کمی موافق ۵ نمره، موافق ۶ نمره و بسیار موافق ۷ نمره پاسخ داده می‌شود (صمدی‌فرد و نریمانی، ۱۳۹۷)؛ بنابراین دامنه نمرات بین ۱۲ تا ۴۸ خواهد بود؛ و نمره ۲۲ در این مقیاس به عنوان نقطه برش پیشنهاد شده است. برای بررسی همسانی درونی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضریب ۰/۷۴ تا ۰/۸۴ به دست آمده است و جهت اعتبار همبستگی

¹. control². spirituality³. The Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R)⁴. McCrae & Costa⁵. Salminen, Perttula & Puro⁶. Sánchez-Zaballos & Mosteiro-Díaz⁷. Lee, Yu & Kim⁸. Adult Dispositional Hope Scale (ADHS)⁹. agency¹⁰. pathways¹¹. Chang

نمود آن با نمرات مقیاس‌های خوشبینی، انتظار دستیابی به هدف و عزت نفس محاسبه و ضرایب بین ۰/۵۰ تا ۰/۶۰ به دست آمده است که نشان‌دهنده اعتبار همگرایی مقیاس است (اورکی، بیات، نجفی و نورمحمدی، ۱۳۹۷). در یک پژوهش دیگر بر روی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس عضو انجمن تصلب بافت چندگانه شهر همدان همسانی درونی مقیاس با آلفای کرونباخ، ضریب اعتماد مقیاس ۰/۷۳ به دست آمده است (نصرتی، مومنی، مزده و کرمی، ۱۳۹۷). در یک پژوهش دیگر در ایران اعتماد مقیاس با آلفای کرونباخ ضریب ۰/۸۰ به دست آمده است (صمدی‌فرد و نریمانی، ۱۳۹۷). در خارج از کشور برای بررسی اعتبار مقیاس از اعتبار همگرایی استفاده شده است که همبستگی امید به زندگی با مقیاس جهت‌گیری زندگی^۱ شی یرو و کارور^۲ (۱۹۸۵)، با خودکارآمدی جروسلم و شوارزر^۳ (۱۹۹۲) و رضایت از زندگی داینر، امونز، لارسون و گریفین^۴ (۱۹۸۵) ۰/۵۶ و معنی‌دار در سطح ۰/۰۱ به دست آمده است که نشان دهنده اعتبار همگرایی مقیاس است (گالیان، هروتی، باراک و گوتکین، ۲۰۱۸). برای بررسی اعتبار مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب برای تفکر عاملی ۰/۶۳، تفکر راهبردی ۰/۸۰ و کل سوالات ۰/۸۴ گزارش شده است (پانت^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). در پژوهش حاضر ضریب پایایی آلفای کرونباخ ۰/۹۰ به دست آمد.

مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS)^۶ لویباند^۷ و لویباند (۱۹۹۶): این مقیاس شامل ۲۱ سوال و سه خرده مقیاس افسردگی با سوالات ۵، ۱۰، ۱۳، ۱۶، ۱۷ و ۲۱؛ اضطراب با سوالات ۲، ۴، ۹، ۷، ۱۵؛ استرس یا تنبیدگی با سوالات ۱، ۶، ۸، ۱۱، ۱۲، ۱۴ و ۱۸ را اندازه‌گیری می‌کند (آتیا و سلام، ۲۰۲۰). سوالات این مقیاس به صورت ۴ گزینه‌ای لیکرت نمره‌گذاری می‌شود به این صورت که اصلًا ۰ نمره، کم، ۱ نمره، زیاد ۲ نمره و خیلی زیاد ۳ نمره تعلق می‌گیرد (زانون^۸ و همکاران، ۲۰۲۰). در داخل کشور برای بررسی همسانی درونی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب افسردگی ۰/۹۴، اضطراب ۰/۹۲، استرس ۰/۸۹ محاسبه شده است (زارعی‌پور، زارعی‌پور، علی‌نژاد، مجرمی و عبدالکریمی، ۱۳۹۸). در یک پژوهش روایی مقیاس با پرسشنامه ذهن آگاهی پنج عاملی^۹ باائز، اسمیت، هاپکینز، کریتمه بیر، تونی^{۱۰} (۲۰۰۶) بررسی و ضرایب همبستگی نمره کل ذهن آگاهی با اضطراب ۰/۳۳، افسردگی ۰/۳۶ و استرس ۰/۳۵-۰/۳۵ گزارش شده است که نشان دهنده روایی همگرایی مقیاس است (اخوان عبیری، شعیری و فشارکی، ۱۳۹۸). در خارج از کشور برای بررسی همسانی درونی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب افسردگی ۰/۹۱، اضطراب ۰/۸۸، استرس ۰/۸۷ و کل مقیاس ۰/۹۴ به دست آمده است (تورتون، کاردی، تراسوری و هیرسچ^{۱۱}،

¹. life orientation test-revised (LOT-R)

². Scheier & Corver

³. Jerusalem & Schwarzer

⁴. Diener, Emmons, Larsen & Griffin

⁵. Galin, Heruti, Barak & Gotkine

⁶. Pennant

⁷. Depression Anxiety Stress Scale (DASS)

⁸. Lovibond

⁹. Atia & Sallam

¹⁰. Zanon

¹¹. Five Facet Mindfulness Questionnaire (FFMQ)

¹². Smith, Hopkins, Krietemeyer & Toney

¹³. Turton, Cardi, Treasure & Hirsch

۲۰۱۸). همچنین در یک پژوهش دیگر آلفای کرونباخ مقیاس در دامنه ۰/۸۴ تا ۰/۹۲ گزارش شده است (هالیون، استینمن، تولین و دیفنباچ^۱، ۲۰۱۸). در پژوهش حاضر ضریب پایابی آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آمد.

جلسات رواندرمانی مثبت نگر

در این پژوهش مثبت‌نگری تعداد ۱۴ جلسه رواندرمانی مثبت نگر بر اساس آموزه‌های روانشناسی مثبت نگر سلیگمن، راشید و پارکز^۲ (۲۰۰۶) است که گروه آزمایش آموزش می‌بینند که شامل سه مولفه‌ی الذت، تعهد و معنا می‌باشد. روایی این جلسات در پژوهش سه رابطی اسمروود و جعفری روشن (۱۳۹۵) تائید شده است. همچنین روایی این پروتکل آموزشی بر اساس پژوهش بهزاد، مکوند حسینی، نجفی، رضایی و رحیمیان بوگر (۱۳۹۷) و ذاکری و یوسفی (۱۳۹۹) مورد تائید قرار گرفته است.

جدول ۱. جلسات رواندرمانی مثبت نگر اقتباس از سلیگمن، راشید و پارکز (۲۰۰۶)

ردیف	محتوی جلسه	توضیف
۱	جهت‌گیری	فقدان منابع مثبت افسردگی را تداوم می‌بخشد: نقش غیبت یا فقدان هیجانات مثبت، توانمندی‌های منش و معنا در تداوم افسردگی و تهی بودن زندگی؛ چارچوب مهارت‌های مثبت اندیشه‌ی، نقش آموزشگر و مستویات‌های افراد آزمودنی بحث خواهد شد. <u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی یک صفحه (حدود ۳۰۰ کلمه) مقدمه مثبت درباره داستانی عینی از توانمندی‌های منش خودشان باید می‌نویسند.
۲	تعهد	توانمندی خاص را تعیین کنید: افراد آزمودنی توانمندی‌های خاص خودشان را از مقدمه مثبت تعیین و موقعیت‌هایی که این توانمندی‌های خاص درگذشته به آنها کمک کرده است را بحث می‌کنند و همچنین سه مسیر منتهی به شادکامی (ذلت، تعهد و معنا) بحث می‌شود. <u>تکلیف منزل:</u> آزمودنی‌ها توانمندی‌های خاص خود را تعیین می‌کنند.
۳	تعهد / الذلت	پرورش توانمندی‌های خاص و هیجانات مثبت: از رشد توانمندی‌های خاص بحث شود. افراد آزمودنی برای شکل دادن رفتارهای خاص به منظور پرورش توانمندی‌های خاص آماده می‌شوند و نقش هیجان مثبت در بهزیستی بحث می‌شود. <u>تکلیف منزل (پیش‌رونده):</u> افراد آزمودنی شروع به روزنگار موهبت‌ها می‌کنند، به این شکل که آنان باید سه چیز خوب (بزرگ یا کوچک) را که در خلال روز رخ داده است را ثبت می‌کنند.
۴	ذلت	خاطرات خوب در برابر خاطرات بد: نقش خاطرات خوب و بد بر حسب نقش آنها در حفظ عالم افسردگی بحث می‌شود و افراد آزمودنی تشویق به بیان احساسات توأم با خشم و تلخی شدنند. اثرات ماندن در حالت خشم و تلخی بر افسردگی و بهزیستی بیان می‌شود. <u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی درباره سه خاطره بد، خشم مرتبط به آنها و فشار ناشی از آن در حفظ افسردگی می‌نوشتند.
۵	ذلت / تعهد	بخشنده: بخشنده به عنوان وسیله قدرتمندی که می‌تواند خشم و تلخی را به احساسات خشی و حتی برای برخی افراد به هیجانات مثبت تبدیل کند، معرفی می‌شود. <u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی باید یک نامه بخشنده را که جریان یک خطای (گناه) مربوط به هیجانات را توصیف می‌کنند، نوشته و ازram به بخشیدن فرد خطای کار (اگر لازم باشد) باشند اما می‌توان آن نامه را تحويل نداد.
۶	ذلت / تعهد	قدرتانی: قدرتانی به عنوان تشکر با دوام مورد بحث قرار می‌گیرد و خاطرات خوب و بد مجدداً با تأکید بر قدردانی برجسته می‌شوند.

¹. Hallion, Steinman, Tolin & Diefenbach

². Seligman, Rashid, & Parks

تکلیف منزل: آنان باید نامه‌ای را درباره قدردانی از شخصی که هرگز به گونه‌ای مناسب از او قدردانی نکرده‌اند نوشته و ارائه دهند.		
بررسی میان دوره‌ی درمان:	لذت / تعهد	۷
تکالیف منزل پخشش و قدردانی هردو پیگیری می‌شوند. این کار معمولاً بیش از یک جلسه لازم دارد. اهمیت هیجانات مثبت بحث می‌شود. افراد آزمودنی تشویق به مشارکت در بحث درباره روزنگار موهبت‌ها می‌شوند. اهداف مرتبط به توانمندی‌های خاص مرور می‌شود، فرایند و پیشرفت به طور جزئی بحث و بازخورد افراد آزمودنی درباره منافع درمانی فراخوانده و بحث می‌شود.		
<u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی راههای افزایش قناعت را نوشته و برنامه‌ای عملیاتی برای قانع بودن می‌نویستند.		
قناعت در برابر بیشینه‌سازی:	معنا / تعهد	۸
قناعت (به اندازه کافی خوب) در برابر بیشینه‌سازی در بافت کار پر زحمت لذت‌بخش مورد بحث قرار می‌گیرد. قناعت به واسطه تعهد در برابر بیشینه‌سازی تشویق می‌شود.		
<u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی راههای افزایش قناعت را نوشته و برنامه‌ای عملیاتی برای قانع بودن می‌نویستند.		
خوشبینی و امید:	تعهد / معنا	۹
افراد آزمودنی به فکر کردن درباره زمانی که در یک کار مهم شکست می‌خورند، زمانی که یک برنامه بزرگ تخریب می‌شود و زمانی که توسط یک شخص پذیرفته نمی‌شوند، هدایت می‌شوند و سپس از افراد آزمودنی خواسته می‌شود که توجه کنند که وقتی یک دریسته می‌شود چه درهای دیگری باز می‌شود.		
<u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی باید سه‌دری که بسته شده و سه‌دری که پس از آن بازشده را تعیین می‌کنند.		
عشق و دل‌بستگی:	تعهد / معنا	۱۰
پاسخ‌دهی فعال-سازنده بحث می‌شود. افراد آزمودنی دعوت می‌شوند به شناسایی توانمندی‌های خاص سایر افراد با مقصد آنان.		
<u>تکلیف منزل ۱ (دور حال پیشرفت):</u> بازخورد فعل-سازنده: افراد آزمودنی آماده می‌شوند برای پاسخ‌دهی فعال و سازنده به رویدادهای مثبت که توسط دیگران گزارش می‌شوند.		
<u>تکلیف منزل ۲:</u> افراد آزمودنی قراری را برای تجلیل از توانمندی‌های خاص خودشان و فرد مورد علاقه ترتیب می‌دهند.		
شجره‌نامه توانمندی‌ها:	معنا	۱۱
اهمیت شناسایی توانمندی‌های اعضای خانواده بحث می‌شود.		
<u>تکلیف منزل:</u> از افراد آزمودنی خواسته می‌شود که اعضای خانواده یک درخت ترسیم نمایند که شامل توانمندی‌های اعضای خانواده و کردکان باشد. خانواده جمع شده و درباره توانمندی‌های هریک از اعضای بحث می‌شود.		
لذت همراه با تانی:	لذت	۱۲
لذت همراه با تانی به عنوان آگاهی از لذت و ایجاد عمدی آن درگذشته معرفی می‌شود. کار پر زحمت لذت‌بخش به عنوان تهدید لذت همراه با تانی و نحوه حفاظت در برابر آن تصریح می‌شود.		
<u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی فعالیت‌های لذت‌بخش را طراحی و اجرا می‌کنند. فنون لذت همراه با تانی فراهم می‌شود.		
موهبت زمان:	معنا	۱۳
صرف نظر از اوضاع مالی، افراد آزمودنی قدرت اعطای یکی از بزرگ‌ترین موهبت‌ها را از میان همه موهبت‌ها به دیگران دارند یعنی موهبت زمان. راههای استفاده از توانمندی‌های خاص برای پیشنهاد موهبت زمان در خدمت به شخص دیگری خیلی بیشتر از خود، بحث می‌شود..		
<u>تکلیف منزل:</u> افراد آزمودنی موهبت زمان را از طریق انجام کاری که مستلزم لحظات زیبای زمان است هدیه کرده و فراخوانی توانمندی‌های خاص را خلق می‌کنند، از قبیل مریگری کودک و انجام خدمات اجتماعی.		
زندگی کامل:	انسجام	۱۴
مفهوم زندگی کامل که لذت، تعهد و معنا را منسجم می‌سازد، بحث می‌شود. پیشرفت مرور شده و منافع و ماندگاری توانمندی‌ها بحث می‌شود. در پایان جلسات ضمن مرور جلسات قبلی و جمع‌بندی جلسات قبلی به اجرای پس‌آزمون در شرایط یکسان برای افراد آزمودنی پرداخته می‌شود.		

یافته‌ها

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار تاب آوری، امید به زندگی و هیجانات منفی به تفکیک گروه و مرحله

میانگین \pm انحراف معیار		سنجر	متغیر وابسته	میانگین \pm انحراف معیار		سنجر	متغیر وابسته
کنترل	آزمایش			کنترل	آزمایش		
۰/۸۸۴ \pm ۶/۹۳	۰/۹۴۱ \pm ۶/۸۰	پیش آزمون	تفکر عاملی	۲/۷۱۲ \pm ۱۹/۷۳	۲/۰۵۲ \pm ۲۰/۰۷	پیش آزمون	شاپرتوگی فردی
۱/۲۹۸ \pm ۷/۴۰	۱/۷۴۰ \pm ۱۰/۲۰	پس آزمون		۲/۲۶۱ \pm ۲۰/۴۰	۲/۱۴۵ \pm ۲۲/۸۰	پس آزمون	
۱/۶۳۹ \pm ۷/۶۰	۲/۱۰۰ \pm ۹/۸۷	پیگیری		۲/۲۱۹ \pm ۲۰/۲۷	۲/۲۹۳ \pm ۲۲/۶۰	پیگیری	
۰/۸۸۴ \pm ۷/۹۳	۰/۹۴۱ \pm ۷/۸۰	پیش آزمون	تفکر راهبردی	۰/۹۷۶ \pm ۱۷/۶۷	۰/۷۴۳ \pm ۱۸/۱۳	پیش آزمون	تحمل عاطفه منفی
۱/۳۳۵ \pm ۷/۹۳	۱/۶۸۵ \pm ۱۱/۱۳	پس آزمون		۲/۲۶۴ \pm ۱۸/۸۷	۲/۱۶۰ \pm ۲۲/۶۷	پس آزمون	
۱/۹۷۱ \pm ۷/۸۰	۱/۹۰۷ \pm ۱۱/۰۷	پیگیری		۱/۸۸۲ \pm ۱۸/۶۰	۲/۲۳۰ \pm ۲۲/۴۰	پیگیری	
۱/۹۹۵ \pm ۱۴/۸۷	۱/۶۳۱ \pm ۱۳/۲۷	پیش آزمون	افسردگی	۰/۹۲۶ \pm ۱۳/۰۰	۰/۹۶۱ \pm ۱۲/۹۳	پیش آزمون	پذیرش مشبت تغییر
۱/۹۲۲ \pm ۱۴/۵۳	۱/۹۱۲ \pm ۱۰/۲۰	پس آزمون		۲/۱۹۷ \pm ۱۴/۶۰	۰/۹۹۰ \pm ۱۷/۸۷	پس آزمون	
۲/۳۲۶ \pm ۱۴/۴۵	۱/۵۵۲ \pm ۱۰/۴۷	پیگیری		۲/۱۶۷ \pm ۱۴/۵۳	۱/۰۱۴ \pm ۱۷/۸۰	پیگیری	
۲/۲۶۴ \pm ۱۴/۸۷	۲/۴۱۰ \pm ۱۴/۳۳	پیش آزمون	اضطراب	۰/۴۸۸ \pm ۸/۳۳	۰/۶۱۷ \pm ۷/۶۷	پیش آزمون	کنترل
۲/۴۰۴ \pm ۱۴/۰۷	۲/۰۲۸۲ \pm ۱۱/۴۰	پس آزمون		۰/۹۹۰ \pm ۸/۸۷	۰/۷۹۹ \pm ۱۱/۰۷	پس آزمون	
۲/۴۳۴ \pm ۱۴/۰۷	۰۲۴۲ \pm ۱۱/۶۷	پیگیری		۱/۱۰۰ \pm ۸/۷۳	۱/۱۰۰ \pm ۱۰/۹۳	پیگیری	
۲/۲۹۵ \pm ۱۵/۱۳	۳/۰۴۳ \pm ۱۴/۴۰	پیش آزمون	استرس	۰/۴۱۴ \pm ۳/۸۰	۱/۰۱۴ \pm ۳/۸۰	پیش آزمون	تأثیرات معنوی
۲/۴۰۴ \pm ۱۴/۰۴	۲/۰۲۴۲ \pm ۱۱/۲۰	پس آزمون		۱/۴۸۶ \pm ۴/۷۳	۱/۱۸۳ \pm ۷/۴۰	پس آزمون	
۲/۴۴۹ \pm ۱۱/۰۰	۲/۰۳۸۴ \pm ۱۱/۴۰	پیگیری		۱/۴۵۴ \pm ۴/۶۰	۱/۳۳۵ \pm ۷/۲۷	پیگیری	

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار هیجانات منفی، امید به زندگی و تاب آوری به تفکیک گروه و مرحله اندازه‌گیری را نشان می‌دهد. در ادامه برای دانستن این مطلب که این تغییرات حاصل شده در پس آزمون و پیگیری به لحاظ آماری معنادار می‌باشند یا خیر، از تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر استفاده گردید. استفاده از این آزمون مستلزم رعایت چند پیش‌فرض اولیه است، این پیش‌فرض‌ها شامل نرمال بودن توزیع نمرات و همگنی واریانس‌ها می‌باشد که ابتدا به بررسی این پیش‌فرض‌ها پرداخته شد. برای بررسی نرمال بودن از آزمون شاپیرو-ویلکز استفاده شد. از آنجایی که مقادیر آزمون شاپیرو-ویلکز در هیچ‌یک از مراحل معنی دار نبود ($P > 0.05$)، لذا می‌توان نتیجه گرفت که توزیع نمرات نرمال می‌باشد. جهت بررسی همگنی واریانس‌ها نیز از آزمون لوین استفاده شد. طبق نتایج، شاخص آماره آزمون لوین در سه مرحله ارزیابی به لحاظ آماری معنی دار نبود ($P < 0.05$) و بدین ترتیب پیش‌فرض برابری واریانس‌ها تائید شد. داده‌های تحقیق فرض همگنی ماتریس‌های واریانس-کوواریانس (ام باکس) را زیر سؤال نمود؛ بنابراین این پیش‌فرض نیز رعایت شده است ($P < 0.05$). سطح معنی داری اثر تعامل گروه و پیش آزمون بزرگ‌تر از 0.05 بود و این نشان دهنده همگنی شبیه خط رگرسیون بود. با توجه به اینکه پیش‌فرض‌های استفاده از تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر رعایت شده است، می‌توان از این آزمون آماری استفاده نمود.

جدول ۳. نتیجه آزمون کرویت موچلی متغیرهای پژوهش

معنی داری	درجه آزادی	آماره کای دو	کرویت موچلی	متغیرهای پژوهش
۰/۰۰۱	۲	۳۸/۴۲۲	۰/۲۴۱	شاپستگی فردی
۰/۰۰۱	۲	۳۲/۳۶۹	۰/۳۰۲	تحمل عاطفه منفی
۰/۰۰۱	۲	۸۰/۰۳۰	۰/۰۵۲	پذیرش مشت تغییر
۰/۰۰۱	۲	۲۶/۱۰۹	۰/۳۸۰	کترل
۰/۰۰۱	۲	۳۱/۷۰۲	۰/۳۰۹	تأثیرات معنوی
۰/۰۰۱	۲	۳۱/۸۵۰	۰/۳۰۷	تفکر عاملی
۰/۰۰۱	۲	۱۸/۹۹۲	۰/۴۹۵	تفکر راهبردی
۰/۰۰۱	۲	۴۱/۵۰۲	۰/۲۱۵	افسردگی
۰/۰۰۱	۲	۴۴/۴۰۰	۰/۱۹۳	اضطراب
۰/۰۰۱	۲	۴۴/۲۴۸	۰/۱۹۴	استرس

بر اساس جدول ۳ آزمون کرویت موچلی مقدار سطح معناداری برای متغیرهای پژوهش برابر ۰/۰۰۱ به دست آمده است. لذا فرض کرویت رد می شود. در نتیجه از فرض یکسان بودن واریانس ها و به گونه ای دقیق تر شرط همگنی ماتریس کوواریانس اطمینان حاصل نشد و لذا تخطی از الگوی آماری F صورت گرفته است. در نتیجه از آزمون های جایگزین بنابراین از آزمون محافظه کارانه گرین هاووس-گیرز^۱ برای بررسی اثرات درون آزمودنی درمان استفاده شد که نتایج در جدول ۴ آمده است.

جدول ۴. نتایج اثرات بین آزمودنی واریانس اندازه گیری مکرر متغیرهای وابسته در سه مرحله اجرا

توان آماری	ضریب تاثیر	معنی داری	F آماره	منابع تغییر	متغیرهای پژوهش
۰/۹۹۹	۰/۵۴۹	۰/۰۰۱	۳۴/۰۸۰	زمان	شاپستگی فردی
۰/۵۳۷	۰/۱۳۹	۰/۰۴۲	۴/۵۲۵	گروه	
۰/۹۶۰	۰/۳۲۲	۰/۰۰۱	۱۳/۳۸۲	زمان×گروه	
۰/۹۹۹	۰/۶۹۱	۰/۰۰۱	۶۲/۶۲۹	زمان	تحمل عاطفه منفی
۰/۹۹۹	۰/۵۸۰	۰/۰۰۱	۳۸/۶۸۳	گروه	
۰/۹۹۹	۰/۵۰۰	۰/۰۰۱	۲۷/۹۸۰	زمان×گروه	
۰/۹۹۹	۰/۷۴۶	۰/۰۰۱	۸۲/۱۵۰	زمان	پذیرش مشت تغییر
۰/۹۹۸	۰/۴۷۶	۰/۰۰۱	۲۵/۴۳۰	گروه	
۰/۹۹۵	۰/۴۳۸	۰/۰۰۱	۲۱/۸۲۰	زمان×گروه	
۰/۹۹۹	۰/۷۳۸	۰/۰۰۱	۷۸/۷۱۴	زمان	کترل
۰/۹۹۸	۰/۴۶۹	۰/۰۰۱	۲۴/۷۴۹	گروه	
۰/۹۹۹	۰/۶۱۴	۰/۰۰۱	۴۴/۶۳۱	زمان×گروه	
۰/۹۹۹	۰/۶۹۱	۰/۰۰۱	۶۲/۶۵۶	زمان	تأثیرات معنوی
۰/۹۹۸	۰/۴۷۵	۰/۰۰۱	۲۵/۳۶۸	گروه	
۰/۹۹۹	۰/۴۵۰	۰/۰۰۱	۲۲/۹۵۱	زمان×گروه	
۰/۹۹۹	۰/۵۱۴	۰/۰۰۱	۲۹/۵۶۴	زمان	تفکر عاملی

¹. Greenhouse-Geisser

۰/۹۵۳	۰/۳۳۶	۰/۰۰۱	۱۴/۱۷۱	گروه	
۰/۹۷۹	۰/۳۴۹	۰/۰۰۱	۱۴/۹۸۲	زمان×گروه	
۰/۹۹۸	۰/۴۲۳	۰/۰۰۱	۲۰/۵۱۳	زمان	تفکر راهبردی
۰/۹۹۶	۰/۴۵۲	۰/۰۰۱	۲۳/۰۵۷	گروه	
۰/۹۹۹	۰/۴۴۲	۰/۰۰۱	۲۲/۱۸۳	زمان×گروه	
۰/۹۸۴	۰/۳۷۱	۰/۰۰۱	۱۶/۴۹۰	زمان	افسردگی
۰/۹۹۹	۰/۴۸۹	۰/۰۰۱	۲۶/۸۱۷	گروه	
۰/۸۹۲	۰/۲۶۵	۰/۰۰۱	۱۰/۰۷۴	زمان×گروه	
۰/۹۹۹	۰/۵۷۵	۰/۰۰۱	۳۷/۹۵۶	زمان	اضطراب
۰/۶۳۶	۰/۱۷۰	۰/۰۲۴	۵/۷۱۹	گروه	
۰/۹۳۲	۰/۲۹۷	۰/۰۰۱	۱۱/۸۲۲	زمان×گروه	
۰/۹۹۹	۰/۵۷۷	۰/۰۰۱	۳۸/۱۴۰	زمان	استرس
۰/۶۵۲	۰/۱۷۵	۰/۰۲۱	۹۳۴۵	گروه	
۰/۸۴۳	۰/۲۳۸	۰/۰۰۱	۸/۷۵۷	زمان×گروه	

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که اثر متغیر درون گروهی (عامل زمان) بر متغیرهای وابسته معنادار است ($P \leq 0/001$)؛ یعنی بین نمرات تاب آوری، امید به زندگی و هیجانات منفی گروهها در پس آزمون و پیگیری نسبت به پیش آزمون تفاوت معنادار وجود دارد. اثر متغیر بین گروهی مداخله نیز در افزایش تاب آوری و امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی معنادار است؛ یعنی ارائه روان درمانی مثبت نگر بر توانسته تاب آوری، امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه را نسبت به گروه گواه بهبود بخشد. در ادامه مقایسه‌ی دوبعدی میانگین تعديل مراحل آزمون (پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری) در متغیرهای پژوهش در جدول ۵ آمده است.

جدول ۵. نتایج آزمون تعقیبی بین فرونشی متغیرهای پژوهش در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری

متغیرهای پژوهش	میانگین تعديل شده	آزمون‌ها	تفاوت میانگین	معنی‌داری
شايسنگي فردی	۱۹/۹۰	پیش آزمون	-۱/۷۰۰*	۰/۰۰۱
	۲۱/۶۰	پس آزمون	-۱/۵۳۳*	۰/۰۰۱
	۲۱/۴۳	پیگیری	۰/۱۶۷	۰/۱۸۴
تحمل عاطفه منفی	۱۷/۹۰	پیش آزمون	-۳/۳۶۷*	۰/۰۰۲
	۲۱/۲۷	پس آزمون	-۳/۱۰۰*	۰/۰۰۶
	۲۱/۰۰	پیگیری	۰/۲۶۷	۰/۱۸۷
پذيرش مثبت تعغير	۱۲/۹۷	پیش آزمون	-۳/۲۶۷*	۰/۰۰۱
	۱۶/۲۳	پس آزمون	-۳/۲۰۰*	۰/۰۰۱
	۱۶/۱۷	پیگیری	۰/۰۶۷	۰/۵۰۵
كترل	۸/۰۰	پیش آزمون	-۱/۹۶۷*	۰/۰۰۱
	۹/۹۷	پس آزمون	-۱/۸۳۳*	۰/۰۰۱
	۹/۸۳	پیگیری	۰/۱۳۳	۰/۰۹۴
تأثيرات معنوی	۳/۸۰	پیش آزمون	-۲/۲۶۷*	۰/۰۰۱

۰/۰۰۱	-۲/۱۳۳*	پیش آزمون-پیگیری	۶/۰۷	پس آزمون	
۰/۵۰۵	۰/۱۲۳	پس آزمون-پیگیری	۵/۹۳	پیگیری	
۰/۰۰۱	-۱/۹۳۳*	پیش آزمون-پس آزمون	۶/۸۷	پیش آزمون	تفکر عاملی
۰/۰۰۱	-۱/۸۶۷*	پیش آزمون-پیگیری	۸/۸۰	پس آزمون	
۰/۹۹۹	۰/۰۶۷	پس آزمون-پیگیری	۸/۷۳	پیگیری	
۰/۰۰۱	-۱/۶۶۷*	پیش آزمون-پس آزمون	۷/۸۸	پیش آزمون	تفکر راهبردی
۰/۰۰۱	-۱/۵۶۷*	پیش آزمون-پیگیری	۹/۵۳	پس آزمون	
۰/۹۹۹	۰/۱۰۰	پس آزمون-پیگیری	۹/۴۳	پیگیری	
۰/۰۰۱	۱/۷۰۰*	پیش آزمون-پس آزمون	۱۴/۰۷	پیش آزمون	افسردگی
۰/۰۰۱	۱/۶۰۰*	پیش آزمون-پیگیری	۱۲/۳۷	پس آزمون	
۰/۹۹۹	-۰/۱۰۰	پس آزمون-پیگیری	۱۲/۴۷	پیگیری	
۰/۰۰۱	۱/۸۶۷*	پیش آزمون-پس آزمون	۱۴/۶۰	پیش آزمون	اضطراب
۰/۰۰۱	۱/۷۳۳*	پیش آزمون-پیگیری	۱۲/۷۳	پس آزمون	
۰/۲۷۹	-۰/۱۳۳	پس آزمون-پیگیری	۱۲/۸۷	پیگیری	
۰/۰۰۱	۲/۱۳۳*	پیش آزمون-پس آزمون	۱۴/۷۷	پیش آزمون	استرس
۰/۰۰۱	۲/۰۶۷*	پیش آزمون-پیگیری	۱۲/۶۳	پس آزمون	
۰/۹۹۹	-۰/۰۶۷	پس آزمون-پیگیری	۱۲/۷۰	پیگیری	

* در سطح ۰/۰۵ معنی دار است.

به منظور مشخص نمودن اینکه تاب آوری، امید به زندگی و هیجانات منفی در کدام مرحله با هم تفاوت معنی داری دارند از آزمون تعقیبی بن فرونی استفاده شد که به مقایسه دو بهدو میانگین ها پرداخته شده است. جدول ۵ نشان می دهد که روان درمانی مثبت نگر بر متغیرهای وابسته در هر دو مرحله پس آزمون و پیگیری تاثیر معنی داری داشته است. همان گونه که نتایج جدول نشان می دهد «تفاوت میانگین پیش آزمون با پس آزمون» و «تفاوت میانگین پیش آزمون با پیگیری» بیشتر و معنادارتر از «تفاوت میانگین پس آزمون و پیگیری» است که این نشان دهنده آن است که روان درمانی مثبت نگر بر در مرحله پس آزمون تاثیر داشته است و تداوم این تاثیر در مرحله پیگیری در طول زمان را در برداشته است.

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر تاب آوری، امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه: یک پیگیری دوماهه بود. نتایج بیانگر این بود که روان درمانی مثبت نگر، تاب آوری، امید به زندگی و هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه به طور معناداری بهبود بخشیده است و نتایج در دوره پیگیری نیز از ثبات لازم برخوردار بوده است. بر اساس نتایج پژوهش حاضر، می توان گفت که روان درمانی مثبت نگر می تواند به عنوان یک گزینه مداخله ای در افزایش تاب آوری، افزایش امید به زندگی و کاهش هیجانات منفی (افسردگی، اضطراب و استرس) زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه مورد استفاده قرار گیرد. این نتیجه با یافته های قبلی که اثربخشی روان درمانی مثبت نگر را بر روی مبتلا به اسکلروز چندگانه نشان داده اند همسویی دارد (جاویدان و اصلاحی، ۱۳۹۷). در تبیین

اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر تاب آوری زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه می‌توان گفت که روان درمانی مثبت نگر بر اهمیت تقدم هیجانات مثبت بر هیجانات منفی تأکید دارد، و با تأکید بر تقویت هیجان‌های مثبت و درک توانمندی‌ها، در افزایش تاب آوری مؤثر است. روان درمانی مثبت نگر بر این باور است که مقابله با شرایط استرس‌زا و سخت باعث رشد فرد می‌باشد و فرد تحت این آموزش‌ها شرایط استرس‌زا و دشوار را بهتر تحمل می‌کند و قدرت تاب آوری بیشتری از خود بروز می‌دهد. همچنین در تبیین اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر افزایش تاب آوری می‌توان گفت بر طبق مدل حفاظتی تاب آوری، عوامل مثبت در زندگی فرد می‌توانند جبران کننده‌ی برخی از خطرات باشند و هم‌زمان با سایر عوامل جهت کاهش پیامدهای منفی به تعامل پردازند. روان درمانی مثبت نگر نه تنها می‌تواند منابع مثبت را ایجاد نماید، بلکه می‌تواند تاثیر متقابلی بر نشانگان منفی داشته و نیز سدی برای وقوع مجدد آن‌ها باشد. زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه در شرایط خطر قرار دارند و در پژوهش حاضر مداخلات روان درمانی مثبت نگر تاب آوری آن‌ها را ارتقا داد بنابراین می‌توان گفت نتایج پژوهش حاضر تائید کننده آموختنی بودن مهارت‌های تاب آوری به واسطه مداخلات مثبت‌گرا است. لذا منطقی است که گفته شود روان درمانی مثبت نگر بر تاب آوری زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه اثربخش است.

همچنین در تبیین اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه می‌توان گفت که روان درمانی مثبت نگری و هیجان‌های مثبت بر چشم اندازهای مثبت در زندگی تأکید می‌کند و قدرت تحمل شرایط دشوار را در فرد بیمار بالا می‌برد و فرد بیمار سعی می‌کند با نگاهی امیدوارانه به شرایط خود نظر داشته باشد و بر استرس ناشی از بیماری غلبه کند. داشتن چشم اندازهای مثبت در زندگی به فرد در مقابله با مشکلات و امید به بهبود سلامتی باوجود سختی‌ها کمک می‌کند. فرد دارای امید به زندگی معتقد است که باید در زندگی دارای چارچوب یا هدف باشد که به زندگی او معنای ارزشمندی دهد و روان درمانی مثبت نگری این اعتقاد را در افراد بیمار ایجاد می‌کند که باید به زندگی خود معنای ارزشمندی دهن و زندگی را فرصتی ارزشمند تلقی کنند و امید به زندگی داشته باشند. امید به زندگی اشاره به داشتن هدف در زندگی، تعقیب و نیل به اهداف بالارزش و رسیدن به تکامل دارد، که همگی این موارد در روان درمانی مثبت اندیشه مورد توجه قرار می‌گیرد. امید به زندگی در اصل ماهیت شناختی دارد و روان درمانی مثبت نگری بر روی باورها و شناخت‌های افراد بیمار کار می‌کند و سعی دارد هدفمندی و داشتن امید را جزئی از زندگی بیماران کند تا با بیهودگی اوقات خود را سپری نکنند. با لذا منطقی است که گفته شود روان درمانی مثبت نگر بر امید به زندگی زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه اثربخش است.

افزون بر این در تبیین اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر هیجانات منفی زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه می‌توان گفت که مطلع شدن تشخیص بیماری اسکلروز چندگانه در فرد می‌تواند از لحاظ جسمی و روانی برای بیمار بسیار بسیار تنفس‌زا باشد و موجی از هیجانات منفی چون افسردگی، استرس و اضطراب را در آن‌ها ایجاد کند؛ به طوری که آن را به صورت غلtíden یک سنگ بزرگ در دریای آرام توصیف نموده‌اند. بیماران پس از مواجهه با تشخیص بیماری دچار واکنش‌های روحی و روانی شدیدی می‌شوند. به دلیل وضعیت نامناسب و وخیم بودن وضعیت بیمار و تحلیل رفتن قوای جسمی و روانی او، بیمار خود را به مرگ نزدیک می‌بیند و هیجانات منفی مانند افسردگی، استرس و اضطراب بالایی را تجربه می‌کند و روان درمانی مثبت نگری می‌تواند تا حدی نگرش بیمار را تعدیل کند و افسردگی، استرس و اضطراب را در او کاهش دهد. روان درمانی مثبت نگری مهارت‌هایی از جمله خوش‌بینی و انعطاف‌پذیری

را در فرد ایجاد می‌کند و او را در برابر مسائل و مشکلاتی چون افسردگی، استرس و اضطراب ایمن می‌کند و همین می‌تواند باعث شود فرد واقعی زندگی‌اش را به شیوه‌ی مثبت‌تری تفسیر کند و هیجانات منفی پایین‌تری از خود نشان دهد می‌کنند. روان‌درمانی مثبت‌نگری به افراد بیمار کمک می‌کند تا خود را بهتر بشناسند و تشویق می‌شوند تا تجربه‌های مثبت و خوب خود را بازشناسند و نقش آن‌ها را در افزایش و ارتقای احترام خود و عزت‌نفس بازشناسی کنند، در این صورت بیمار زندگی خود را ارزشمند ارزیابی می‌کند و از رویارویی با بیماری هراسی ندارد، در این صورت فرد بیمار هیجانات منفی کمتری را تجربه خواهد کرد. روان‌درمانی مثبت‌نگری منجر به پرورش توانمندی‌هایی چون بخشن، قدردانی، شکر گذاری و توجه به گشایش‌های جدید در زندگی می‌شود و مقابله با شرایط استرس‌زا و سخت را به فرد می‌آموزد و باعث رشد فردی و بالا رفتن توانایی تحمل فرد بیمار می‌شود. روان‌درمانی مثبت‌نگری ریشه در افکار سلیگمن دارد که بیان می‌کند شادی شامل زندگی لذتمند، هدفمند، متعهدانه و معنادار است. تجربه‌ی هیجان‌های مثبت که روان‌درمانی مثبت‌نگری بر آن تأکید دارد، اغلب توانایی بهتری برای سازگاری فرد بیمار با شرایط استرس‌زا ایجاد می‌کند. با روان‌درمانی مثبت‌نگری توانایی تحمل شرایط دشوار در فرد بیمار رشد می‌یابد و افسردگی، استرس و اضطراب وی کاهش پیدا می‌کند. لذا منطقی است که گفته شود روان‌درمانی مثبت‌نگر بر هیجانات منفی زنان مبتلا به اسکلروز چندگانه اثربخش است.

با توجه به اینکه در این پژوهش از ابزارهای خود سنجی (پرسشنامه) استفاده شد، نتیجه‌ی پژوهش به دقت و صداقت آزمودنی‌ها در پاسخگویی به مواد آزمون بستگی دارد. در این پژوهش نیز با اینکه ابزارها از روایی و پایایی مناسب برخوردار بودند ولی ممکن است آزمودنی‌ها سعی داشته باشند خود را بهتر از آنچه هستند جلوه دهند و نتیجه‌ی پژوهش تحت تاثیر پاسخ‌های آن‌ها قرار گرفته باشد. از آنجایی که این پژوهش بر روی زنان بیمار مبتلا به اسکلروز چندگانه انجام شد، امکان تعییم نتایج به مردان و دیگر بیماری‌ها چون سرطان، نقص ایمنی، بیماران روانی را ندارد و در تعییم نتایج باید جوانب احتیاط را رعایت کرد. همچنین محدود بودن جامعه‌ی پژوهش به یک شهر تعییم نتایج به سایر شهرها را با محدودیت مواجه می‌کند. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی برای افزایش دقت نتیجه‌ی پژوهش علاوه بر پرسشنامه از ابزارهای دیگری مانند مشاهده و مصاحبه نیز استفاده گردد. همچنین پژوهشی مشابه در سایر شهرها و بر روی دیگر بیماران مانند بیماران مبتلا به سرطان، بیماران دچار نقص ایمنی، بیماران خود ایمن و بیماران روانی انجام شود و نتیجه‌ی آن با نتیجه‌ی پژوهش حاضر مقایسه گردد. به پژوهشگرانی که به موضوع روان‌درمانی مثبت‌نگر علاقه‌مندند پیشنهاد می‌شود تاثیر روان‌درمانی مثبت‌نگری را در سایر حوزه‌ها مانند پیشگیری و درمان افسردگی، سازگاری، ارتقای بهداشت روانی، مقابله با استرس، تغییر منبع کنترل و خودکارآمدی موردنبررسی و مطالعه قرار دهن. از نتایج حاصل از این پژوهش می‌توان برای ایجاد تاب آوری، امید به زندگی و غلبه بر هیجانات منفی چون افسردگی، استرس و اضطراب بیماران مبتلا به اسکلروز چندگانه استفاده کرد و در کنار دارودرمانی به روان‌درمانی مثبت‌نگری نیز اهمیت داد و کارگاه‌های آموزشی با محوریت آموزش مثبت‌نگری برای آن‌ها ترتیب داد.

منابع

- اخوان عبیری، فاطمه؛ شعیری، محمدرضا؛ و غلامی فشارکی، محمد. (۱۳۹۸). رابطه سبک دلپستگی و پریشانی روان‌شناختی با توجه به نقش واسطه‌ای ذهن آگاهی در ماهنامه علمی - پژوهشی فیض، ۲۳(۱)، ۱۰۱-۹۸.
- اورکی، محمد؛ بیات، شهره؛ نجفی، محمدتقی؛ و نورمحمدی، احمد. (۱۳۹۷). رابطه باورهای فراشناخت، امید به زندگی و کیفیت زندگی با افسردگی بیمارستانی در بیماران کلیوی تحت همودیالیز شهر کرج. *مجله علوم پزشکی صدر*، ۶(۲)، ۱۰۰-۸۷.
- بهزاد، مژگان؛ مکوند حسینی، شاهرخ؛ نجفی، محمود؛ رضایی، علی محمد؛ و رحیمیان بوگر، اسحق. (۱۳۹۷). مقایسه اثربخشی روان‌درمانی مثبت‌نگر و درمان پذیرش و تعهد بر ابعاد درد بیماران مبتلا به میگرن. *فصلنامه مطالعات روان‌شناختی*، ۱۴(۱)، ۲۲-۷.
- پورحسین، مهشید؛ خرسندی یامچی، اکبر؛ و فیروز کوهی برنج آبادی، مجید. (۱۳۹۷). تحلیل رابطه تاب آوری با ابعاد استرس شغلی در کارکنان نظام دانشگاهی (مورد مطالعه: دانشگاه‌های شهید بهشتی، علامه طباطبائی، یزد). *فصلنامه نامه آموزش عالی*، ۱۱(۴۳)، ۹۲-۷۶.
- جاویدان، لاله؛ و اصلانی، جلیل. (۱۳۹۷). اثربخشی روان‌درمانی مثبت‌نگر بر نشانه‌های اختلالات روانی و بهزیستی بیماران مبتلا به تصلب چندگانه (ام.اس.). *مجله مطالعات ناتوانی*، ۱(۱)، ۴۸-۳۸.
- جدادله، جالد؛ بساک نژاد، سودابه؛ یونسی، عیدان؛ و سعادتمد، خدیجه. (۱۳۹۷). رابطه‌ی حساسیت اضطرابی، اجتناب تجربی و تاب آوری با اضطراب امتحان در دانش‌آموزان. *مجله علمی و پژوهشی روان‌شناسی بالینی*، ۱۰(۱)، ۷۸-۷۱.
- حسینی‌نیا، نرگس؛ و حاتمی، حمیدرضا. (۱۳۹۸). پیش‌بینی کیفیت زندگی بر مبنای بهزیستی روان‌شناختی و تاب آوری در بازنیستگان. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، ۲۰(۱)، ۹۷-۸۱.
- خدابخشی کولایی، آناهیتا؛ متین، لیلا؛ فلسفی نژاد، محمدرضا؛ و ثناکو، اکرم. (۱۳۹۸). بررسی بسته آموزشی آگاهی افزایی تغییرات بلوغ بر تاب آوری و تحمل پریشانی نوجوانان دختر. *نشریه روان پرستاری*، ۷(۱)، ۸-۱.
- ذاکری، حمیدرضا؛ و یوسفی، فریده. (۱۳۹۹). اثربخشی آموزش مثبت بر احساس معنا در زندگی و لذت همراه با تأثی در دانش‌آموزان دبیرستانی. *مجله مطالعات روان‌شناسی تربیتی*، ۱۷(۳۷)، ۷۶-۵۳.
- روحانی، عباس؛ و اشرافی، حمید. (۱۳۹۸). اثربخشی استعاره درمانی گروهی بر رضایت از مدرسه و تاب آوری دانش‌آموزی دارای افت تحصیلی. *مجله مطالعات روان‌شناسی تربیتی*، ۱۶(۳۳)، ۷۴-۴۹.
- زارعی‌پور، مرادعلی؛ زارعی‌پور، قربانعلی؛ علی‌نژاد، مهین؛ محرومی، فاطمه؛ و عبدالکریمی، مهدی. (۱۳۹۸). بررسی استرس، اضطراب، افسردگی و ارتباط آن با موقیت تحصیلی در نوجوانان شهرستان سلماس. *مجله پرستاری کودکان*، ۵(۳)، ۴۲-۳۷.
- شهرابی اسمروود، فرامرز؛ و جعفری روش، فربیا. (۱۳۹۵). اثربخشی روان‌درمانی گروهی مثبت‌نگر بر تاب آوری، شادکامی و سلامت عمومی زنان دارای همسر وابسته به مواد مخدر. *پژوهشنامه روان‌شناسی مثبت*، ۲(۱)، ۴۶-۳۱.
- صابری فرد، فرشته؛ و حاجی اربابی، فاطمه. (۱۳۹۸). رابطه جو عاطفی خانواده با خود تنظیمی هیجانی و تاب آوری در دانشجویان دانشگاه آزاد مشهد. *مجله روان‌شناسی و روان‌پزشکی شناخت*، ۶(۱)، ۶۳-۴۹.
- صمدی‌فرد، حمیدرضا؛ و نریمانی، محمد. (۱۳۹۷). امید به زندگی در همسران جانبازان. *طب جانباز*، ۱۰(۳)، ۱۵۶-۱۵۱.

- قاصدی قزوینی، شادی؛ و کیانی، قمر. (۱۳۹۷). رابطه نمایه توده بدنی با استرس ادرارک شده و کیفیت زندگی مرتبط با سلامت و مقایسه آن در بین نوجوانان دختر و پسر. *علوم تغذیه و صنایع غذایی ایران*, ۱۳(۱)، ۳۹-۳۱.
- کیاموشی، آذر؛ نریمانی، محمد؛ صبحی قراملکی، ناصر؛ و میکائیلی، نیلوفر. (۱۳۹۷). اثربخشی درمان‌های مثبت نگر و شناختی-رفتاری بر بهزیستی روان‌شناختی دانش‌آموزان کمال‌گرا. *فصلنامه مطالعات روان‌شناختی*, ۱۴(۲)، ۱۶۰-۱۴۳.
- مرادی، شهرزاد؛ و قادری میرکوهی، مهدی. (۱۳۹۹). مقایسه نقش امید و تاب آوری در پیش‌بینی رضایت از زندگی سالم‌دان. *نشریه سالم‌دانشناصی*, ۵(۱)، ۸۱-۷۱.
- نصرتی، رقیه؛ مومنی، خدامراد؛ مزده، مهردخت؛ و کرمی، جهانگیر. (۱۳۹۷). رابطه سرمایه روان‌شناختی و پذیرش بیماری با رضایت از زندگی در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس. *مجله سلامت و مراقبت*, ۲۰(۲)، ۱۲۲-۱۱۴.

- American Psychiatric Association. (2013). Diagnostic and statistical manual of mental disorders (5thed.). Washington, DC. American Psychiatric Press
- Atia, M. M., & Sallam, L. E. (2020). The Effectiveness of Mindfulness Training Techniques on Stress, Anxiety, and Depression of Depressed Patient. *American Journal of Nursing*, 8(1), 103-113.
- Baer, R.A., Smith, G. T., Hopkins, J., Krietemeyer, J., & Toney, L. (2006). Using Self-Report Assessment Methods to Explore Facets of Mindfulness. *Assessment*, 13(1), 27-45.
- Bsteh, G., Berek, K., Hegen, H., Teuchner, B., Auer, M., Wurth, S., & Berger, T. (2020). Smelling multiple sclerosis: Different qualities of olfactory function reflect either inflammatory activity or neurodegeneration. *Multiple Sclerosis Journal*, 26(1), 57-68.
- Cachón Zagalaz, J., López Manrique, I., San Pedro Veledo, M. B., Zagalaz Sánchez, M. L., & González Mesa, C. G. D. (2020). The Importance of the Phoenix Bird Technique (Resilience) in Teacher Training: CD-RISC Scale Validation. *Sustainability*, 12(3), 1-14.
- Carlini, M., Lanzillo, R., Chiodi, A., Vitelli, R., Lavorgna, L., Morra, V. B., & Margherita, G. (2020). Multiple Sclerosis and Maternity: A Psychological Explorative Qualitative Research. *The Qualitative Report*, 25(5), 1279-1292.
- Chang, E. C., Chang, O. D., Lee, J., Lucas, A. G., Li, M., Castro, K. M., & Wu, K. (2018). Going beyond ethnoracial discrimination and social support in accounting for psychological adjustment: Evidence for the importance of hope as a positive psychological construct in multiethnoracial adults. *The Journal of Positive Psychology*, 1-13.
- Cohen, J. A., Trojano, M., Mowry, E. M., Uitdehaag, B. M., Reingold, S. C., & Marrie, R. A. (2020). Leveraging real-world data to investigate multiple sclerosis disease behavior, prognosis, and treatment. *Multiple Sclerosis Journal*, 26(1), 23-37.
- Conner, K.M., & Davidson, J. R. (2003). Development of a new resilience scale. *Depression and Anxiety*, 18, 76-82.
- Costa Jr, P. T., & McCrae, R. R. (2008). *The Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R)*. Sage Publications, Inc.
- Diener, E. D., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of personality assessment*, 49 (1), 71-75.
- Dourado, D. M., Rolim, J. A., Machado, N., de Souza Ahnerth, N. M. G., & Batista, E. C. (2020). Anxiety and Depression in the Caregiver of the Family Member with Mental Disorder1. *Anxiety*, 3(1).
- Duggal, D., Sacks-Zimmerman, A., & Liberta, T. (2016). The impact of hope and resilience on multiple factors in neurosurgical patients. *Cureus*, 8(10).

- Endres, D., Rauer, S., Venhoff, N., Süß, P., Dersch, R., Runge, K., & Domschke, K. (2020). Probable autoimmune depression in a patient with multiple sclerosis and antineuronal antibodies. *Frontiers in Psychiatry*, 11, 745.
- Fambatiatos, A., Jokubaitis, V., Horakova, D., Kubala Havrdova, E., Trojano, M., Prat, A., & Grand'Maison, F. (2020). Risk of secondary progressive multiple sclerosis: A longitudinal study. *Multiple Sclerosis Journal*, 26(1), 79-90.
- Galin, S., Heruti, I., Barak, N., & Gotkine, M. (2018). Hope and self-efficacy are associated with better satisfaction with life in people with ALS. *Amyotrophic Lateral Sclerosis and Frontotemporal Degeneration*, 1-8.
- Ghielen, I., Rutten, S., Boeschoten, R. E., Houniet-de Gier, M., van Wegen, E. E., van den Heuvel, O. A., & Cuijpers, P. (2019). The effects of cognitive behavioral and mindfulness-based therapies on psychological distress in patients with multiple sclerosis, Parkinson's disease and Huntington's disease: Two meta-analyses. *Journal of psychosomatic research*, 122(1), 43-51.
- Gromisch, E. S., Sloan, J., Zemon, V., Tyry, T., Schairer, L. C., Snyder, S., & Foley, F. W. (2018). Development of the Multiple Sclerosis Resiliency Scale (MSRS). *Rehabilitation psychology*, 63(3), 357.
- Hallion, L. S., Steinman, S. A., Tolin, D. F., & Diefenbach, G. J. (2018). Psychometric Properties of the Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS) and its Short Forms in Adults with Emotional Disorders. *Frontiers in Psychology*, 9, 539.
- Hauser, S. L., Bar-Or, A., Cohen, J. A., Comi, G., Correale, J., Coyle, P. K., & Selmaj, K. (2020). Ofatumumab versus teriflunomide in multiple sclerosis. *New England Journal of Medicine*, 383(6), 546-557.
- Jerusalem, M., & Schwarzer, R. (1992). Self-efficacy as a resource factor in stress appraisal processes. *Self-efficacy: Thought control of action*, 195213.
- Leavitt, V. M., Brandstadter, R., Fabian, M., Katz Sand, I., Klineova, S., Krieger, S., & Buyukturkoglu, K. (2020). Dissociable cognitive patterns related to depression and anxiety in multiple sclerosis. *Multiple Sclerosis Journal*, 26(10), 1247-1255.
- Lee, D., Yu, E. S., & Kim, N. H. (2020). Resilience as a mediator in the relationship between posttraumatic stress and posttraumatic growth among adult accident or crime victims: the moderated mediating effect of childhood trauma. *European Journal of Psychotraumatology*, 11(1), 1704563.
- Lovibond, S. H., & Lovibond, P. F. (1996). *Manual for the depression anxiety stress scales*. Psychology Foundation of Australia.
- Napoli, V., Berchiolli, R., Carboncini, M. C., Sartucci, F., Marconi, M., Bocci, T., & Morganti, R. (2020). Percutaneous venous angioplasty in patients with multiple sclerosis and chronic cerebrospinal venous insufficiency: a randomized wait list control study. *Annals of Vascular Surgery*, 62, 275-286.
- Neto, L., Gromisch, E. S., Sloan, J., Tyry, T., & Foley, F. W. (2020). The Relationship Between Aspects of Resiliency and Intimacy-Related Illness Intrusiveness in Males with Multiple Sclerosis. *Sexuality and Disability*, 38(1), 135-145.
- Pennant, S., C Lee, S., Holm, S., Triplett, K. N., Howe-Martin, L., Campbell, R., & Germann, J. (2020). The Role of Social Support in Adolescent/Young Adults Coping with Cancer Treatment. *Children*, 7(1), 2.

- Pleeging, E., Burger, M., & Van Exel, J. (2020). The relations between hope and subjective well-being: A literature overview and empirical analysis. *Applied Research in Quality of Life*, 1-23.
- Salminen, S., Perttula, P., & Puro, V. (2020). Psychological Resilience and Occupational Injuries. *Psychology*, 11(03), 461.
- Sánchez-Zaballos, M., & Mosteiro-Díaz, M. P. (2020). Resilience Among Professional Health Workers in Emergency Services. *Journal of Emergency Nursing*, 1(1), 1-10.
- Seligman, M. E. P., Rashid, T., & Parks, A. (2006). Positive psychotherapy. American psychologist, 61 (8), 86-774.
- Snyder, C. R., Harris, C., Anderson, J. R., Holleran, S. A., Irving, L. M., & Sigmon, S. T. (1991). The will and the ways: Development and validation of an Individual-differences measure of hope. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60, 570–585.
- Taylor, P., Dorstyn, D. S., & Prior, E. (2020). Stress management interventions for multiple sclerosis: A meta-analysis of randomized controlled trials. *Journal of Health Psychology*, 25(2), 266-279.
- Turton, R., Cardi, V., Treasure, J., & Hirsch, C. R. (2018). Modifying a negative interpretation bias for ambiguous social scenarios that depict the risk of rejection in women with anorexia nervosa. *Journal of affective disorders*, 227, 705-712.
- Wallis, O., Bol, Y., Köhler, S., & van Heugten, C. (2020). Anxiety in multiple sclerosis is related to depressive symptoms and cognitive complaints. *Acta Neurologica Scandinavica*, 141(3), 212-218.
- Zanon, C., Brenner, R. E., Baptista, M. N., Vogel, D. L., Rubin, M., Al-Darmaki, F. R., & Topkaya, N. (2020). Examining the Dimensionality, Reliability, and Invariance of the Depression, Anxiety, and Stress Scale-21 (DASS-21) Across Eight Countries. *Assessment*, 1073191119887449.